

Թակցի կամ անդամի առաջ պիտի բացվէին ոչ թէ միայն ժողովի, այլ և Ս. Պետերբուրգի նշանաւոր տեղերի, մուգէնի և թանգարաններէ դռները:

Կեկտ. 19-ին երեկոյեան ժամը 8-ին Կէմուտ հիւրանոցի ընդարձակ սրահներում տեղի ունեցաւ ժողովի սկզբնական կոնֆէրենցիան: Երբ անդամները տպագրած անունաց ցուցակը բաժանեցին, տեսայ որ նրանց թիւը հասնում էր մինչև 1200: Սրահները ծփում էին ուսումնական աշխարհի ալիքներով, շատ ընկերներ գրկում, ողջունում էին միմեանց երկար բաժանումից յետոյ: ձգարիտ այդ գիտնական տոնախմբութիւնը խիստ ուրախացուցիչ էր: Սակայն այդ ընդհանուր ուրախութեան մէջ, մի բան ինձ տխրեցնում էր. 1200 անձանց թիւում ես չը գտայ ոչ մի հայ ուսումնականի ներկայացուցիչ, ոչ մի հայ ուսուցիչ չէր բաւականը գիտութիւնը յարգել: Իրեւ, գերմանացի, յոյն, ֆրանսիացի, ֆրանսիացի եկել էին գիտութեան տաճարին պատարագ մատուցանել, իսկ հայը—հայ ազգը բացակայ էր այդ տաճարից: Ես մինչև անգամ մասնաւոր կերպով յայտնել և խնդրել էի Նէրս. դպրոցին աճապարելու մի ուսուցիչ ուղարկելու, իբրև իրեն ներկայացուցիչ, բայց իմ առաջարկութիւնս մնացել էր ձայն բարբառող յանապատիւ...:

Այսօր ժամը 1-ին տեղի կունենայ ժողովի առաջին ընդհանուր նիստը: Ես աճապարում եմ ներկայ գտնուելու:

Հ. Առաքելեանց.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ուստաց «ՕՅՈՐԵ» լրագիրը պ. Նիկոլաձէի խմբագրութեամբ ներկայ տարուց սկսեց նորից հրատարակվել թիֆլիսում:

Շնորհակալութեամբ ստացանք թիֆլիսի Թարգմանական ընկերութեան ձեռքով հրատարակված Գամառ-Քաթիլայի «Մանկական երգեր» Գրքովը պարունակում է տասն և ութ երգեր, իսկ չորս երգերի համար յարմարեցրած են նոտերը:

Թունվարի 4-ին պ. Ա. Երիցեան կարգաց թիֆլիսի զործակատարների կուրում մի հայերէն դասախօսութիւն «Հայոց լեզուի և գրոց պատմական ծագումը» վերնագրով: Պ. Երիցեանը աւելի զեղեցիկ և ազատ է խօսում հայերէն քան թէ ռուսերէն լեզուով: Գասախօսութիւնը հասկանալի և ժողովրդական էր: Պէտք է անկողմնապաշտութեամբ խոստովանել որ պարոնը, թէև ոչ համալսարանական և ոչ էլ մինչև անգամ կատարեալ գիմնազիական ուսում ունի, աւելի աշխատասէր է և մինչև անգամ աւելի հմտութիւններ ունի քան թէ մեր համալսարանական երիտասարդութիւնը: Երիցեան հաղորդեց մեզ շատ հետաքրքիր տեղեկութիւններ Ասիայի այլ և այլ տեղերում գտնված բնագրեր (սեպածն) տառերի և հնագիտական այլ նոր գիւտերի մասին: Իր խօսքերը նա բացատրում էր առաջնական լրջա նկարած գրքերի զանազան ձևերով: Աւելորդ չենք համարում յիշել այստեղ դասախօսութեան ժամանակ մի բարձր ուսում ստացածի, բժշկապետ Ա. Բաբայանի անտեղի վարմունքը: Պ. դոկտորը ընդմիջեց դասախօսին, տեղից վեր կենալով և նրան հարցեր առաջարկելով: Ի՞նչ կը լինէր եթէ դասախօսութեան ժամանակ լողները մին միւսի ետեւից տեղից վեր կենալով, դասախօսին զանազան հարցեր առաջարկէին... Գասախօսը այդպիսով երբէք չէր կարող վերջացնել իր դասախօսութիւնը: Կամ զուցէ պ. Բաբայան կարծում է որ ինքն միայն ունի այդ արտօնութիւնը: Բայց դժբանք մէջ կային և զուցէ շատ ուրիշներ, որոնք նոյնքան և աւելի են հասկանում քան թէ դոկտոր Բաբայան, կամ որոնք այս և այն բան չը հասկանան,—բայց այնքան համեստ էին, որ չը համարձակվեցան ոչ դասախօսին ոչ էլ հասարակութեանը ձանձրացնել: Հարկաւոր է առհասարակ բարձր ուսում ստացածներին, և մասնաւոր բժիշկ Բաբայանին փոքր ինչ համեստութիւն սովորելու և մեզ մօտ պարոններ, որոնք յայտնի չէ թէ ինչի միտ իրանց անը բացառութիւն են համարում հասարակութեան մէջ:

Ստացանք ՄԱՆԳԼԻՍԻ հայ վաճառականներից 25 ր. 77 Կ. յոգուտ «Արարատեան» ընկերութեան: Պ. պ. վաճառականները հացկերպութի ժամանակ երաժշտութեան համար 25 ր. էին հաւաքել և յետոյ վճարել էին այդ փողերը «Արարատեան» ընկերութեանը նուիրել:

Ատացանք ԳԵՐԵՆԵՐԻՅ Կ. Գասպար Ամիրսանցից 10 րուր յոգուտ «Արարատեան» ընկերութեան:

Կիրակի յունվարի 13-ին թիֆլիսի Կրումուկում նշանաւոր ռուս երգիչ պ. Ս. Երիցեանի իր խօրով, որ բաղկացած է մօտ 30 մարդիկներից, տուեց մի կոնցերտ: Թիֆլիսցիները երկի յիշում են պ. Սլավոնսկու խօրը, որ մի քանի տարի սրանից առաջ թիֆլիսում էր և սաստիկ զբաւում էր մեր հասարակութեանը: Պ. Սլավոնսկի տուել է իր կոնցերտները ոչ թէ միայն Ռուսաստանում և ամբողջ Եւրոպայում, բայց և Ամերիկայում:

Խնդրում ենք մեր անցեալ տարվայ բաժանորդներին, որոնք դեռ մինչև այժմ չեն վճարել, ուղարկել խմբագրութեանը «Մշակի» անցեալ տարվայ վճարը:

Ներկայ տարվայ «Մշակի» բաժանորդներին յայտնում ենք, որ «Մշակի» բաժանորդագիրը ուղարկելու ժամանակ այս տարի հարկաւորութիւն չունեն փոստի մարկաներ ուղարկել ապահովագրի համար:

Այս օրերս ստացանք ԵՐԵՎԱՆԻ բաղմաթիւ հայերի կողմից մի հեռագիր, որ շնորհաւորում է «Մշակին» իր գոյութեան իններորդ շրջան մտնելը և ցանկանում է մեր թերթին աջակցութիւն:

ԵՐԵՎԱՆԻՅ յունվարի 8-ից մեզ հեռագրում են հետեւեալ: «Երէկ ներկայացրին այստեղ «Բանդա» (Օջա) պիէսան: Դահլիճը լի էր. գեղեցիկ խողը հիացրեց հասարակութեանը: Շատերը նորհակալութիւն են յայտնում Ստեփանեանցին: Ա. Բաբայանը որ «Մշակի» ձայնը մեր կուսակցութիւնների միանալու մասին դեռ մնում է ձայն բարբառող յանապատիւ:

«ԴԱՅԱՅ» լրագրում կարդում ենք որ 31 դեկտեմբերի Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳԻ մեծ թատրոնը սկսեց այդպիսի Հրեհի հետեւանքի մասին դեռ ոչինչ յայտնի չէ: Չարմանալի է որ այդ տեսակ կրեւոյթների մասին «Միջազգային հեռագրական ընկերութիւն» ոչինչ չէ հաղորդում, իսկ հաղորդում է Ազգայնականների կամ զուգուսների մօտ պատահած այս կամ այն ծակտաւարտի մասին:

Այս ձմեռը թիֆլիսում և երևում է ամբողջ Անդրկովկասում, անսովոր մի ձմեռ է: Վաղուց չեղած ցրտեր էր անում ամեն տեղ:

Մայրաքաղաքի լրագիրները հաղորդում են, որ պ. Երիցեանի կատարելագործել է շարունակ մեքենան և շուտով ներկայացնելու է նրան տեխնիկական ուստաց հանդիման: Այդ մեքենան անհամեմատ աւելի շուտ է շարում, քան թէ կարող է շարել ամենավարժ գրաշարը: Մանաւոր մեքենան մեծ նշանակութիւն կունենայ ամենօրեայ լրագիրների համար:

ԱԹԱՆԱՅԻՅ մեզ գրում են որ այդտեղ հասարակութիւնը համակրելով «Մշակի» անցեալ տարվայ առաջնորդող յոգուածներին արուեստագործական օրիորդաց դպրոցների մասին, մտադիր է փող ժողովել և հիմնել մի այնպիսի իգական դպրոց, որտեղ գործնական ուղղութիւնը ամենագործը կերպով կը տիրապետէ թէ օրինական ուղղութեան վրա: Նամակագիրը յոյս է յայտնում որ այդ դպրոցի բացվելուց յետոյ, Ամալցիայի օրինակին կը հետեն և միւս հայաբնակ քաղաքներ:

Մեզ հաղորդում են և հետեւեալ: «ԱԹԱՆԱՅԻՅ» քաղաքային Գուման և Երեք հազար րուբլ է յանձնել մի յանձնաժողովի, որ ալիւր առնելի և թանգութեան պատճառով ծախվի աղքատներին ամենաօրինակ գնով, պահելով ևս բազարի զինը նոյնը, առանց բարձրացնելու:

«Новое Время» լրագիրը հաղորդում է որ ռուս նշանաւոր նկարիչ պ. Վ. Երիցեանի մեծ աշխատութիւն ունեցաւ Փարիզում, որտեղ նա բերեց այժմ իր նկարչութիւնները: Պարոնի նկարչութիւնները հանդէսը գտնվում է Վոնէյ փողոցի մի տան մէջ: Գրեթէ ամբողջ Փարիզը գնում է տեսնելու Վերեյցազիկի նկարչութիւնները և շատերը ասում են որ այդ արհեստագէտի ստեղծութիւնները մի նոր յայտն ունենում են նկարչական աշխարհի մէջ: Ձրանախաղի ամենաերեւելի նկարիչներ, Մէյսոնիէ և Ժէրոմ շնորհաւորեցին Վերեյցազիկին:

Վաղը յունվարի 17-ին, հինգշաբթի օրը պ. Սլավոնսկու և Երիցեանի իր խօրով տալու է կոնցերտ Արմուտու թատրոնում: Թատրոնում մի քանի փոփոխութիւններ են արած, այնպէս որ այս անգամ յոյս կայ թէ ցուրտ չի լինի:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԹԻՐԻՔԻԱՅԻՅ

Կ. Պոլսի, 24 դեկտեմ. 79 թ.

Ազգ. ժողովը դեկտեմ. 14-ին գարծնալ ապարհին նիստ մ'ունեցաւ, ընդարձակ օրակարգ մը կար և Տիգրանակերտի խնդրին առաջին և զլսաւոր հարցն էր: Անկարգ անկանոն նիստ մը, յորում զուգում գոչում կը տրէր: Այս խնդրի մէջ երեսփոխանը կուսակցութեանց բաժնուած են և կը տեսնուէր, թէ աւելի անձնական նկատուածքի նկատի ունենալով կը վիճէին, քան ազգի շահը: Վարչութեան յանձնուեցաւ Տիգրանակերտի ժողովրդի շահուց համաձայն այս խնդրին կարգադրել և զի դժուար է փոխադրու եպիսկոպոսը խրկել Տիգրանակերտ, առ այժմ Եղիսիոյ խորէն եպիսկոպոսը Տիգրանակերտ պիտի երթայ, Թրթիթը և Պէյքը հոն պիտի լինեն, եպիսկոպոսի մը ներկայութիւնը պէտք է Տիգրանակերտ կարեւոր գաւառ մ'է և հոն աւելի արթուն մէկը պէտք է: Խորէն եպիսկոպոս բարի և ազգասէր ծերուկ մ'է. բայց վախկոտ լինելու չափ խոհմ է, վարչականութիւնը բաւած բանը մտքէն չանցնելու: Ինչ և է, մեզ համար ցաւալի վիճակ մ'է Տիգրանակերտի դրութիւնը և մեզ տխուր գաղափար մը կուտայ Կ. Պոլսոյ այն անձանց համար որք, կը կարծեն թէ Հայաստանի փրկիչներն լինելու կոչուած են: Այս միջոցին Հայաստանի և Կիլիկիոյ հարստահարութիւններն կը բազմապատկեն և աւելի սիւր թէմաթիքական կերպարանք մը կառնուն: Կարծիր տեսինք, ք. մասն ալ հրատարակեցաւ և ձեռք խրկեցինք երկուշաբթի առաջ. հոն ակնհեր կը տեսնուի թէ ինչ է հայոց վիճակը: Տնորը կը պարունակէ Վահան վարդապետի տեղեկագիրն առ Թրթիթը, միւս կողմէ մեր թերթին շարունակ լինն այնպիսի տեղեկագրերով որ սովորում կը պատճառեն: Մէկ քանի հատերն յիշել աւելորդ չը թուի:

Չարսանձակել Կարապետ անուն երեսուն տարեկան անձ մը անտառը փոշոյ կտրելու առնել խառն պէյքի մարդերն զնա զարկած են, մարմինը կառավարութեան առջև կը բերեն, ցոյց կուտան և կը թողնեն. խեղճը բաղմաթիւ ընտանեք մը թողուցած է: Իսկ սպանիչները ինչ հող: Խառն պէյք սովորութիւն ունի եղեր տարին առ նուազն մէկ հայ սպանելու: Նետաւարը ըրածը ոճիւր մը չէ այլ պարզ սովորութեան մը անմեղ զործադրութիւնը: Պէտք է ըսել որ այդ կողմի մեր ժողովուրդն ալ բոլորովին թուամբով անձինք են: Հայաստանի ճանապարհորդներն կը պատմեն թէ ժողովրդի կողմէ կըր ասկա ինչ արիւնքիւն նշաններ տեսնուին, քիւրդը և պէյքին խնդրիչներն շուտով կը չափաւորեն, օրինակի համար, Բաբերդէն «Մամալի» կը գրեն թէ 30-ի չափ մահմէտականը զանազան գիւղերէ ժողովելով Ուտեղ գիւղի վրա կը յարձակին, կը պաշարեն քահնա Գէորդի տունը: Գէորդը գիտու զօրութեամբ կը դիմադրէ իւր տունը գտնուող Հաճիս փաշա անուն անձն ալ կը միանայ և դրացիք ևս կը հասնեն, ու կանոնաւոր պատերազմ տեղի կունենայ. տաճիկներն քիչ մը բան առնելով կը փախչեն կերթան: Իթէ ամենքն իրենց տուններն քաշուէին, անշուշտ ամբողջ գիւղացիներն կը կողպատուէին: Բայց պէտք չէ մոռնալ թէ երբ հայք իրենց վրա յարձակողաց դիմադրին և ինքնզինքնին պաշտպանելու համար յարձակողներէն սպաննեն, պարտաւոր են արեան գինն վճարել, որ շատ անգամ մեծ դուժար կը լինի:

Սերաստիպէն կը գրեն թէ Ապետին փաշայի Մակիդոնիա պատերկք 10—15 քիւրդ զէրիպէյիներն երկու ամեթ ի վեր է որ հոս են. քաղաքին մէջ խիստ երջանիկ և անդորր մի կենցաղ ունեն, և ապատրօքն կը շրջին: Թերես այսպիսի մի բարբօրութիւն իրենց երկրին մէջ վայելած էին:

Տեսնենք ապագայ կապոյտ տետրակի մէջ այս հարցերու վերաբերեալ ինչ տեղեկութիւններ պիտի գտնուին: Վերջի կապոյտ տետրի մէջ թէպէտ մի քանի նամակներ կան հայոց վերաբերեալ, բայց ստույգ է որ 250 է աւելի դրութիւններ յանձնուած են Պատրիարքարանէ առ Անգղիական դեսպանատուն: Թրթիթի նոր տեղեկութեանց կը սպա-

սեմք: Հայաստանի ամեն կողմը կը ճանապարհէ, հայերէ սիրալիր ընդունելութիւն կը գտնուի: Երեսփոխանը համար նոցա ցոյց տուած յարկներն կընդունին: Կերեկ թէ ամենէն առ Արմուտու թատրոնէն զոտ մնացեր է: Սրուգտեանց վարդապետ և անկեցիք շատ մեծ բովանդակներ, բայց ինչ որ կուզեն, կարեւոր խօրը հաստ առաջարկութիւն կանեն, հայ պաշտպաններու ընտրութիւնը կը խնդրեն. քրիստոնէ վկայութիւնը ընդունուել, հասարակաց շինութեան և կրթութեան հող տանել: Թրթիթը շատ գոհ մնաց, և յայտնի կատէ թէ քաղաքական կեանք հայերն վարժ չեն դեռ, պէտք է կրթութիւն: Սրուգտեմը Թրթիթը և Կարեպին վարդապետ սեղանակց կը լինեն: Սեղանի վրայ զանազան բաժաներ առաջարկուած առնել Սրուանձտեանց իւր բաժակը լեցնելով կը հարցնէ Թրթիթը թէ «հաճարի խմիչք թէ զօրութիւն»,—«հանձնարի» պղպեղ բաժակին, կըսէ անգղիացին և կը պարպկէ: Մեր Հայաստանի ասպազան հանձնարէ յուսացած ժամանակինս թիւրքերն ալ իրենց քաղաքական հանձնարի ի գործ կը դնեն քրիստոնէից պատրիարքներու վայելած քաղաքական իրաւասութիւններն ուղաղեցնելու համար. կարուածական գրերու և սին արդէն գրած ենք թէ Բ. Գուրը կը պահանջէ որ պատրիարքաց կիլիկիոյն առնեթք գտնուել իմամներու կիլիկիոյն ևս: Բ. Գուրուէն նոր ծնունդացի մը եկաւ որոյ ազգու կերպով և արդպիստեթով պատասխանեց Պատրիարքարանը, պահանջելով միանգամայն որ այսպիսի փափակ առնելներ հայ ազգին մի քանի իրաւանց չը դպնեն:

Ընտաց Պատրիարքարանին, որ լուեայն ընդունած էր Բ. Գրան առաջարկը մեր ընթացքը տեսնելով սթափեցաւ, մասնաւոր որ Կ. Պոլսոյ յոյս ամենէն նշանաւոր թերթը «Նեօլոգոս» Նէրսէ պատրիարքի և յունաց պատրիարքի բաղտատուութիւնը ընկելով առաջնորդ գովաւտներ կը կարգաւ և փափագ կը յայտնէր որ իրենց գլուխն ալ նմանեալի: Այժմ երկու պատրիարքներն միացան այս խնդրոյ մէջ. կաթողիկ հայոց կողմէ և վարդապետ մը եկաւ ի Պատրիարքարան տեսակցելու համար այս հարցի մասին. հրէաներն ալ գէշ օրինակ առին Բ. Գուրու կատարած է հայոց դէմ, վասն զի ամեն անգամ որ Բ. Գրան և քրիստոնէից մէջ իրաւասութեան խնդիր մը կը ծագի, հայոց Պատրիարքարանն է որ զուլի կանցնի ընդդիմադրութեան թիւրք թերթներն ալ կառավարութեան գաղափարաց մասնակից են և շարունակ հայ թերթերու վրայ կը յարձակին: Թ. Երեւան հայերէն թերթը Հայաստանի հարստահարութիւններն շատ կծու կեպով կը հրատարակէր, Վաղթ, Թրքաց ամեն կարեւոր թերթը զնա իւր խառնաբար ցտուաւ: Թերթեման անմիջապէս բողոքեց և պահանջեց որ Վաղթ ապացուցանէ իւր խառնվար լինելն, ապա թէ ոչ իւր: Գրպատիչ պատիւ զուցէ: Թէրթեմանի կողմէ երեք նշանաւոր հեփատաբաններ կարգուեցան. իսկ Վաղթ կարծեմ դեռ փաստաբան չը նշանակեց. և կարծեմ զի ժուարութիւն ալ պիտի կրէ նշանակելու, վասն զի հաւանական չէ որ հայ փաստաբան մը կամ նայ Վաղթի պաշտպանութիւնը ընել: Գրազգային խնդր է. թիւրք փաստաբան (նշանաւոր) հազուադիւտ է, թերես չը գտնուի, իսկ եւրոպացիներն այս դատարաններու առջև գործ չունեն. յոյներն ոչ լեզուն չաւ գիտեն, ոչ բան մը կը հասկնան, տեսնենք ինչ կը լինի. շատ հետաքրքրական դատատան պիտի լինի, եթէ տեղի ունենայ. բայց չեմք կարծի որ տեղի ունենայ, այլ յետաձգուելով կը մոռցուի: Վասն զի եթէ դատատանը Թէրթեմանը վատտիլ, այնուհետեւ ալ ոչ պիտի կարենայ չափ դնել հայ թերթերու լեզուին, որ արդէն շատ և շատ կծու է, և միանգամայն Վաղթի հետ կառավարութիւնը պիտի դատապարտուի, որ այսպիսի ոտակալի հարստահարութիւններ կը տեսնէ և ձայն չը հանել կամ կը քաջալարէ իսկ իսկ եթէ Վաղթ վատտիլ դատատանը այնուհետեւ Թրքաց հասարակաց կարծիքը պիտի դատապարտէ զկառավարութիւնը որ խառնաբար թերթերու հրատարակութիւնը թոյլ կուտայ, ձեւեղ որ գրեթէ անհար է Թերթեմանի անիրաւ լինելն հաստատելու իւր խառնվար ձերբակալուած Ֆրնուզի վանահայր Նիկողոս եպիսկոպոսի Զէյթուն գնաց. Արթին վարժապետը դեռ հոս է: Զէյթունի խնդրին զոհացուցիչ կերպով կարգադրուած է, բայց դեռ վեճի ենթակայ մի քանի կէտ կայ: Ոչխարներէ անուեցիք սուրբը, հանքերէ առնուելք սուրբը, և կառավարչին քրիստոնեայ կամ թիւրք լինելն. այս վերջի կէտին մէջ կառավարութիւնը նորէն կուզէ իւր խոստումը դրծել, բայց հաւանական չէ որ յաջողի:

Նոր տարուայ առթիւ պ. Չերազ և Օրմանեան վարդապետ դեսպանաց շնորհաւորութեան գաղթին սրբազանի կողմէ, բացի Ռուսիայի դեսպանատունէն, զի նոքա ըստ հին ոճոյ կը տօնեն:

